

‘કવિ’ની કરજો કવ્વાલી

- ‘કવિ’ની કરજો કવ્વાલી, થબાકા સંગ દઈ તાલી;
ઝળકશે ‘જ્ઞાન’ બ્રહ્માંડી, પ્રગટ ‘દાદા’ તાણી વાણી. - કવિની....
- પ્રગટનાં હૃદય ચારુમાં, અનંતી સિદ્ધિ આત્મનિધિ;
સમંદર ઘૂંટ્યો પ્યાલીમાં, પરમ અમૃતી આપ્તવિધિ. - કવિની....
- સજીવનમૂર્તિની જ કૃપા, કરાવે યાદ નિજસ્વરૂપ;
પ્રતિક્ષણ જાગૃતિક વર્ષા, ‘હું’ શુદ્ધાત્મા છું’ જ્ઞાનસ્વરૂપ. - ઝળકશે....
- છલકતાં જ્ઞાન-રસ નેત્રે, ઉપેયે શુદ્ધ ચેતન પી;
અગમ-રસ પ્રેમ-પિયાલે, ખુમારી ચડશે નિષ્કેડી. - કવિની....
- જીવતું પ્રેમસ્વરૂપ જગતમાં, અવતરિયું જ નથી;
સિદ્ધ-સ્વરૂપા રમણીય, અદ્ભુત પવિત્ર બુલંદી.
- ચડાવે છાક જગ-વિજ્ઞાન, ઉતારે છાક તે સત્ પામ;
‘આ’ લક્ષ જ મોક્ષ મૂર્તામૂર્ત, અમારાં પ્રાણ ‘દાદા’-જ્ઞાન. - ઝળકશે....
- સ્મરણ-ચિંતન અને સ્વાધ્યાય, નિદિધ્યાસે જ ‘ઈ’ સાક્ષાત્;
ગમે ત્યારે જ પ્રેમલ હૂંફ, બલિહારી છે “જ્ઞાની”-પ્રતાપ. - કવિની....
- સજીવનમૂર્તિની ભજના, વિના તૂટે નહીં બંધન;
ભરો નિશ્ચય મહીં દૃઢતા, સહુને મળજો આપ્તસ્વજન. - ઝળકશે....
- દુબારા ક્યારે દાદ મળે ? ખુદાઈ ખુશબો ના-મુમકિન;
પછી માથાં પટકવાથી, ન મિલશે જામ પ્રેમ-નશીન.
- અરિહંતો ને આચાર્યોની વચ્ચે “જ્ઞાની”નું છે પદ;
પ્રકાશે આત્મનું વિજ્ઞાન, કરૂણા મૂર્ત પ્રેમસ્વરૂપ.
- અનંતા યુગમાં અપવાદ,
અ-કર્મક દ્રષ્ટિ છે ‘અક્રમ’,
જગતમાં સર્વથી લઘુતમ,
મહા અશ્ચર્યકા અનુપમ.
- દુબારા ક્યારે દાદ મળે ? ખુદાઈ ખુશબો ના-મુમકિન;
અરિહંતો ને આચાર્યોની વચ્ચે, કેવળ “જ્ઞાની”નું છે પદ.
- જે અવતારો ગયા મોક્ષે,
ફરીથી આવિયા ના કોઈ;
અમે સિદ્ધોની વાત કરી,
વિકલ્પી બોલશે ‘ના હોય’ !